

કોઘ

રોહન કે. પટેલ

મદદનીશ શિક્ષક, પ્રાર્થના વિદ્યાલય, ભરૂચ
મો. ૯૪૨૮૪ ૪૨૫૭૦

prathnavidyalya@ymail.com

એક બાળક ધોરણ- ૧૨ની બોર્ડની પરીક્ષામાં નાપાસ થયો. બાળકને તેના પિતાજી એ ઠપકો આપતા કહ્યું કે તને કંઈ ખ્યાલ છે તને કંઈ સમજ પડે છે? મેં તારા અભ્યાસ પાછળ કેટલા બધા પૈસાનો ખર્ચ કર્યો, પૈસાનું પાણી કરી નાખ્યું અને તું નાપાસ થયો? બાળક નાપાસ થયો તેનો ગુસ્સો ન હતો પરંતુ બાળક પિતાની ઈચ્છા ના પૂરી શક્યો તેનો કોઘ હતો પિતાને એમ હતું કે બાળક ખૂબ સારા માકુર્સ લાવીને પોતાની પ્રતિષ્ઠા વધારશે, ખૂબ સારી નોકરી મેળવશે અને પિતાની તમામ ઈચ્છા અધૂરી રહી ગઈ તેનો કોઘ હતો.

કોઘ એટલે સહનશીલતા, ધીરજ, સ્વસ્થતાનો સંપૂર્ણ અભાવ જેમાં વ્યક્તિ પોતાના મનમાં એક જાતનો ઉદ્વેગ અનુભવે છે.

મનુષ્યના જીવનમાં પ્રેમ અને કોઘ બંને આવે છે. આપણાં જીવનમાં આપણે જે કંઈ ઈચ્છીએ છીએ અને આપણાં વિચાર અનુસાર સંપૂર્ણ કામ થાય તો પ્રેમ આવે છે. પરંતુ આપણું ધારેલું ના થાય કે આપણાં વિચાર અનુસાર કોઈ કાર્ય ના કરે ત્યારે કોઘ આવે છે. જ્યારે મનુષ્યને કોઘ આવે એટલે એના મગજ પરનો કાબૂ ગુમાવે છે અને જે કાર્ય ના કરવાનું હોય તે કાર્ય કરી બેસે છે.

મોહ ઈચ્છાશક્તિ નું કારણ છે અને કોઘ અધોગતિનું કારણ છે એટલે પ્રથમ ક્રોધ ઉપર કાબૂ મેળવવા મોહ અને ઈચ્છાને બાંધીને રાખવા જરૂરી છે. કારણ કે મોહ અને ઈચ્છાના કારણે કોઘ આવે છે અને અધોગતિનું નિર્માણ થાય છે.

“જરૂરિયાત ફકીરની પણ પૂરી થાય છે, પણ ઈચ્છા તો બાદશાહની પણ અધૂરી રહી જાય છે.”

રામાયણનો એક પ્રસંગ છે કે રામ, સીતા, લક્ષ્મણનો ચૌદ વર્ષ વનવાસ હોય છે, રાવણના કહેવાથી મરિચિ એક સુંદર મૃગનું રૂપ ધારણ કરે છે સીતાજી મૃગને જોઈને તેના પ્રેમમાં મોહિત થઈ જાય છે અને સીતાજી મૃગના ચામડાની માંગ રામ પાસે કરે છે અને કહે છે આ મૃગનું ચામડું સુંદર છે તેને મારે શરીર ઉપર ધારણ કરવું છે રામ એ સમયે સીતાને સમજાવે છે કે આ કોઈ સુંદર મૃગ નથી આ માયાવી મૃગ છે, છતાં પણ સીતાજી માનતા નથી, રામ સીતાને ના પાડે છે ત્યારે સીતા રામ ઉપર ક્રોધિત થઈ જાય છે અને પછી રામાયણમાં રાવણની યુદ્ધગાથા જોવા મળી તો કહી શકાય કોઘ અધોગતિનું કારણ છે.

લોભ અને અહંકારથી કોધ આવે છે કોધની નાનકડી બહેન જીદ છે. આપણાં જીવનમાં અનેક જીદ હોય છે અને એ જીદ પૂરી ના થાય ત્યારે આપણને હંમેશા કોધ આવે છે અને જીદમાં આપણી માંગણી હોય છે તે માંગની અવગણના થાય છે ત્યારે કોધ આપણાં મગજ ઉપર અસર કરે છે અને આપણાં મગજ ઉપરનો કાબૂ ગુમાવી બેસીએ છીએ અને તે સમયે હિત અહિતનો વિચાર નથી આવતો તેમાં આપણું અને બીજાનું અહિત થાય છે તે સમયે સાચાં ખોટાંનું આપણને ભાન રહેતું નથી. કોધમાં માણસની માણસાઈ પણ ભૂલાઈ જાય છે.

ઘણા સમયે માનવીના મનમાં સંશય થાય છે ત્યારે પણ કોધ આવે છે. સંશય (શંકા) એ માણસના મનમાં અનેક પ્રશ્નોનો જન્મ કરે છે એમાં ખોટા પ્રશ્નો વધુ જન્મ લે છે અને એ ખોટા પ્રશ્નો જ કોધનું મૂળ હોય છે.

આપણા કોધને અહંકાર પાળી પોષીને મોટો કરે છે. અહંકારથી કોધ વધે છે. કોધનો ભાઈ અહંકાર છે જીવનમાં જે પણ કંઈ કામ થાય છે તે કંઈ અપેક્ષાથી થાય છે. અપેક્ષા પૂર્ણ ન થતાં અથવા કોઈ વ્યક્તિ આપણા વખાણ ના કરે તો આપણો અહંકાર ઘવાય છે, મનમાં પ્રશ્ન એ થાય કે કોઈ એ મને એમ ન કહ્યું કે ઘણું સરસ કામ કર્યું, ઘણી સારી સફળતા મેળવી, બહુ જ સરસ કામ કર્યું કે મહેનત કરી અને કોઈ એ ન કહ્યું એટલે કોધ આવે છે.

પણ કોઈક સમયે સાંભળ્યું છે કે કોધને પણ ડર લાગે છે ? ના આપણે ક્યારેય પણ સાંભળ્યું ના હોય કે કોધને ડર લાગે છે પરંતુ કોધને ડર લાગે છે એ સાચી વાત છે. કોધને કોનાથી ડર લાગે છે? કોધને તેના પિતાથી ડર લાગે છે પણ કોધનો પિતા કોણ? કોધનો પિતા છે ભય. આપણે હંમેશા ભયભીત હોઈએ ત્યારે આપણને કોધ નથી આવતો સાચી વાત ને ? પરંતુ એ ભયને દૂર કરવાના ઉપાય આપણે શોધીએ છીએ કારણ કે જ્યારે ડર લાગે ત્યારે કોધ શાંત થઈ જાય છે.

કોધની માતા એ પ્રેમ છે માતા જેમ પોતાના બાળકને પાલન પોષણ કરે છે, ભલે બાળક ગમે તેટલો કોધ કરે તેના ઉપર કે ગમે તેટલું ખોટું છતાંય માતાનો પ્રેમ એટલો જ રહે છે તેમ આપણને જે વ્યક્તિ ઉપર અનહદ પ્રેમ હોય ત્યાં કોધ ઓછો આવે છે ઘણા સમયે આવે પણ ખરો પણ એ કોધમાં પણ પ્રેમ છુપાયેલો હોય છે.

જીવનનાં શાંત ઝરૂખા જ્યારે જોશભેર ઝૂલવા લાગે ત્યારે કોધનું નિર્માણ થાય છે. પણ આપણે આપણાં જીવનને પ્રેમ અને શાંતિથી જીવનને જીવવું હશે, દુનિયાના દરેક લોકો સાથે પ્રેમથી રહેવું હશે ત્યારે કોધને તિલાંજલી આપવી પડશે. મનુષ્ય તરીકે આપણો જન્મ પ્રેમ કરવા માટે થયો છે, કોધ માટે નહીં કોધથી થતું નુકસાનનું વિસ્ત ખૂબ મોટું છે એ આપણને બરાબર યાદ છે તો આવો દુનિયામાં સર્વને પ્રેમ કરીએ, સ્વસ્થ જીવન બનાવીએ અને કોધમુક્ત માણસ બની જીવન બનાવીએ.